

Een kater van de vakantie

Samengestelde gezinnen die voor het eerst ook samen op vakantie gaan komen zichzelf nogal eens tegen. Jengelende kinderen in de auto op de heen- en terugweg, en soms gebeuren er op de plaats van bestemming vervelende dingen. Een kind wat een pols bezeert, een allergische reactie op een bijeensteek, noem maar op.

Als het je eigen kind overkomt is het vervelend, je bent misschien ongerust of loopt over van medelijden met je kind, maar als je bv. zelf geen kinderen hebt en je partner steeds met zijn kind naar de dokter moet, of moet gaan zoeken omdat hij zijn kind kwijt is.....tja, dan wordt je daar niet blij van.....

Voor je partner is het “part of the game”, als je kinderen hebt weet je dat je leven nooit meer wordt als voorheen. Maar jij had je misschien toch een andere vakantie voorgesteld.

Je had romantiek verwacht, maar regelmatig is je vriend de ruzies tussen de kinderen aan het sussen.

Je merkt misschien ook dat deze kinderen weinig boodschap aan jou hebben. Ze vragen alles aan papa, en wat jij ervan vindt, dat kan ze niet eens zoveel schelen. Jij voelt je goed genoeg om 's avonds het eten te koken en je vriend is druk doende zijn kinderen zo ver te krijgen dat ze de vaat afwassen.

Later blijkt de hele vloer van de camper of caravan nat, zijn er 2 oortjes van kopjes af en ligt niets op de juiste plaats. Allemaal niet zo erg, maar je denkt: *“Ik had het net zo lief zelf gedaan...”*.

Als je aan het strand een boek ligt te lezen komen de jongens een voor een met krabben langs of gooien ze jou en je partner nat, ook al wordt papa nog zo boos.....

Natuurlijk, misschien vindt jij het leuk om te spetteren met water, het gaat niet om DIT voorbeeld, maar op vakantie wordt het geduld van bonusouders aardig op de proef gesteld. Als je dit tevoren geweten had, had je misschien andere keuzes gemaakt m.b.t. de vakantie.